

دل نوشته های مدیریتی

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دل نوشته های مدیریتی

نویسنده:

www.modiryar.com

ناشر چاپی:

www.modiryar.com

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	دل نوشته های مدیریتی
۸	مشخصات کتاب
۸	من حسین (ع) را دوست دارم
۸	مناجات
۹	نیمه ی پر لیوان
۹	زودرنج
۱۰	فریاد عشق
۱۰	ارزش وجودی
۱۰	اجابت دعا
۱۱	او مرا دوست دارد
۱۱	نمی دانم
۱۱	با یک گل بهار می شود
۱۲	امید
۱۲	همین که مرا می بیند کافیست
۱۲	تنها
۱۲	خدای عزیز
۱۲	یک آسمان ستاره
۱۳	پشم شیشه
۱۳	آفتاب
۱۳	دل سرگردان
۱۴	زندگی
۱۴	جشن تولد

هیچ کس	۱۴
سکوت	۱۴
رو در روی آفتاب	۱۴
دوست دارم عشق عزیز من	۱۵
دنیای تاریک	۱۵
تنهای تنها	۱۵
تنها در دنیا	۱۵
آشنا	۱۵
اسیر	۱۶
شرمنده	۱۷
دیگ جوشان چه کنم	۱۷
تنها تو	۱۷
جشن تولد من	۱۸
درد دوری یا شور وصف ناپذیر وصال	۱۸
شب قدر	۱۸
عجب نعمتی است این فراموشی	۱۹
فاصله	۱۹
بهترین هدیه ی زندگی	۱۹
تصادف شدید	۱۹
آه دل من	۲۰
به یاد آفتاب	۲۰
طلوع آفتاب	۲۰
زخم دل	۲۱
باران	۲۱

- ۲۱ دل بستن و دل کردن
- ۲۲ توان دل
- ۲۲ یادى از آفتاب
- ۲۲ آفتاب را دوست دارم
- ۲۲ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

دل نوشته های مدیریتی

مشخصات کتاب

عنوان و نام پدیدآور: دل نوشته های مدیریتی / www.modiriyar.comناشر: www.modiriyar.com

مشخصات نشر: اصفهان: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری: نرم افزار تلفن همراه , رایانه

موضوع: مدیریت - دل نوشته ها

من حسین (ع) را دوست دارم

مهدی یاراحمدی خراسانی

می خواستم در مدح او چیزی بگویم . اما با خود گفتم: در کلام قاصر من جایی برای سخن گفتن از او نیست وقتی بهانه ی خلقت او را سید شباب می نامند. می خواستم شور حماسه ی او را به شعور تبدیل کنم. دریافتم هنوز طنین روشن گری عقیده بنی هاشم در جهان برقرار است. می خواستم برایش شعری بسرایم. اما دریافتم عرشیان سراینده و مداح او هستند پس شعر من شایسته ی مقام او نیست. می خواستم خود را فدائی او بدانم. اما از دستان بریده ی ساقی عشق خجالت کشیدم. می خواستم برای او خون بگیرم. اما با خود گفتم: آیا چشمان گنهکارم یاری ام می کنند؟؟ می خواستم جوانی ام را به پایش بریزم. با خود گفتم: آیا من هم مرگ را از عسل شیرین تر می دانم. می خواستم از گناهانم پیش او اظهار پشیمانی کنم. با خود گفتم آیا آن قدر حرمت فدک را پاس داشته ام که حر گردم؟ خدایا خود مرا یاری کن! چگونه در سیل مشتاقان او باشم؟ از نام سرخ او مدد می گیرم. آری! تنها چیزی که می توانم بگویم این است: "من حسین (ع) را دوست دارم". خدایا! به حرمت حسین (ع) دست مرا در دست دوست داران او قرار بده. تا همچون فطرس از عذاب رهایی یابم و چون ملائک منزّه و مقرب گردم.

میخ

مناجات

مهدی یاراحمدی خراسانی محبوب من! هر چند با این زبان کوچک گناهان بزرگی را مرتکب گردیده ام و نباید های زیادی را گفته ام ولی به حرمت این که تا کنون از زمانی که سخن گفتن را آغاز نموده ام روزی به سر نیامده که در آن نام تو را در آن جاری نکرده باشم، مرحمتی فرما و جز نام و یاد متعالی خود را بر زبانم جاری مساز. شنونده ی نجوای من! من با گوش خود نبایدهای زیادی شنیده ام ولی با همین گوش های خود نیز چیزهای زیادی در مورد صدای گرم و آشنای منادی ایمان شنیده ام پس مرا یاری فرما بدان ایمان بیاورم تا تو از گناهان من بگذری. مهر ثابت و عشق پایدار من! خوب می دانم دلی ارزشمند است که تنها یک سرنشین داشته باشد و من گاهی در دلم - همان جایی که تنها خانه ی دوست - دوستی غیر تو را نیز جا داده ام، لکن به حرمت این که لحظه ای بدون محبت تو در دل زندگی نکرده ام محبت خود را از من دریغ مدار. معشوق من! هر چند به دلیل این که نازیبائی های دنیا را برای چشمان خود به زیبائی نشان داده ام، دیدگانم لیاقت دیدن روی زیبای تو را ندارد ولی همیشه چشم انتظار روی زیبای تو می مانم. تنها یاور و سرمایه ی زندگانی من! با این که باور داشته ام تو تنها یاور و سرمایه ی زندگانی من هستی باز هم از

دیگری یاری خواسته ام. باور مرا به یقین تبدیل فرما. خدای مهربانم! می دانم در راه تو ثابت قدم نبوده ام لکن همواره دوست داشته ام با گام هایی استوار به سوی تو بیایم پس خود مرا یاری فرما تا به خیل « و یثب اقدامکم » پیوندم. عزیز من! هر چند آن طور که شایسته ی نعمت دستانی است که تو به من داده ای دستگیری نکرده ام لکن از تو می خواهم دست مرا بگیری تا بتوانم به مدد تو دستگیری کنم. ای تنها امید زندگانی من! هر چند کج رفته ام و بارها و بارها علاوه بر تو به دیگران نیز امید داشته ام ولی خوب می دانم تو تنها امید زندگانی من هستی پس مرحمتی فرما و امید مرا ناامید مگردان. * میخ *

نیمه ی پر لیوان

مهدی یاراحمدی خراسانی بارها و بارها شنیده ام که می گویند: همیشه به نیمه ی پر لیوان نگاه کنید. همیشه سعی کنید مثبت نگر باشید. همیشه سعی کنید خوبی ها را ببینید. و همیشه... چه و چه و چه باشید!!! حال می خواهم بگویم؛ اگر لیوانم شکست چه کنم؟ اصلاً اگر آبی در کار نبود که حتی نیمی از لیوان را پر کند چه؟ اگر همه ی امیدم را از من گرفتند چه؟ بارها و بارها شنیده ام که می گویند: همیشه به نیمه ی پر لیوان نگاه کنید. همیشه سعی کنید مثبت نگر باشید. همیشه سعی کنید خوبی ها را ببینید. و همیشه... چه و چه و چه باشید!!! حال می خواهم بگویم؛ اگر لیوانم شکست چه کنم؟ اصلاً اگر آبی در کار نبود که حتی نیمی از لیوان را پر کند چه؟ اگر همه ی امیدم را از من گرفتند چه؟ وقتی لیوان خالیست می شود به امید باران نشست، تا شاید ابری بخشنده لااقل نیمی از آن را برایم پر کند. ولی وقتی لیوان می شکند چه باید بکنم؟ وقتی مجالی برای باران ندارم چه کنم؟ لیوانم می شکند. آب می ریزد و امیدم ناامید می گردد. حالا دیگر نه دلی دارم که بسوزد. نه دلبری دارم که از بیدلی چون من دل ربائی کند و نه آبی که بدان دل خوش باشم. اصلاً وقتی لیوان می شکند دیگر چگونه می توان نیمه ی پر آن را دید؟؟؟ نه نه!! غلط گفتم!! می توان دید... من می بینم. لیوانم افتاد و شکست و همه ی آب های آن ریخت ولی من نیمه ی پر لیوانم را دیدم. به محض این که لیوانم شکست دیدم آب روشنائی است. آب خوش خبری است. آب زندگانی است. خدای من!! مهر ثابت و عشق پایدار من!! تو را سپاس می گویم. مرا هدایت کردی. حتی لیوانی که می شکند، هم تنها نیمی از آن خالی می شود و نیم دیگر آن می تواند کماکان پر باشد. * میخ *

زودرنج

مهدی یاراحمدی خراسانی

هر چه دلش می خواست به من گفت. تا می توانست با زبان تند و تیز خود مرا له کرد. دیگر تاب و توان شنیدن کلام بران او را نداشتم. بدجوری به هم ریخته بودم. سرم را پائین انداختم. ناخودآگاه و ناخواسته اشک از دیدگانم جاری شد. با این که دوست نداشتم اشک مرا ببیند ولی نتوانستم خود را کنترل نمایم. او اشک مرا دید. فکر می کنم بدجوری دلم می سوخت. آخر تا دل نسوزد اشک این گونه جاری نمی گردد. وقتی دید این گونه به هم ریختم از روی عذاب وجدان بود یا بخاطر این که رفتار خود را به گونه ای توجیه کند؛ نمی دانم!! اما برگشت نگاهی به صورت من انداخت و گفت: "اصولاً تو آدم زودرنجی هستی. آخر می دانی؟ تو چو آدم احساسی، شاعر و عاشق پیشه ای هستی احساسی و زودرنجی" نمی دانم. شاید راست می گفت. ولی گفتار بی رحمانه ی او برای من ارزشی نداشت. بار دیگر در لحظات دلتنگی با یار خود سخن می گویم. با عزیز زندگانی ام. با مهر ثابت و عشق پایدارم. با خدای مهربانم. رحیم! از تو می خواهم مرا یاری فرمائی تا در برابر ناملایمات از خود خوشتنداری نشان دهم. و او را نیز یاری فرمائی تا لجام زبان سرخ و زهر آگینش را در دست گیرد تا به بیراهه نرود. و در آخر تنها پناه دل بی پناهم با تو این گونه سخن می گویم: "اگر داشتن عشق و احساسات در دل گناه است در محضر تو اعتراف می کنم که؛ من غرق گناهم"

* میخ *

فریاد عشق

The shout of love ... وقتی او صدای سکوت مرا می شنود مهدی یاراحمدی خراسانی

گاهی اوقات آتشِ عشق درون سینه ی انسان چنان زبانه می کشد که تنها با فریادی سهمگین التیام می یابد. گاهی اوقات یک آه از سویدای جان و یک فریاد از ته دل کافیهست تا انسان مکنونات قلبی خود را بیان کند. اما چه سخت است! چه سخت است کسی را دوست داشته باشی ولی نتوانی بگویی. نتوانی اظهار کنی و نتوانی فریاد کنی. انسان مجبور است دوری کند از چیزی که مردم را به گمان نامطلوب می افکند. من هم مجبورم مراقب باشم تا مردم به گمان بد نیفتند. والا فریاد می زدم تو را دوست دارم. وعاشق تو هستم. راستش می ترسم. می ترسم متهم گردم به ظاهرسازی و ریاکاری. و این بدترین آسیب برای عشق است. در عصر آپارتمان نشینی و در شلوغی شهرها من کجا را بیابم که تنها و آزادانه و بدون هراس فریاد کنم تو را؟ و کسی نباشد که مرا به چیزی متهم کند. وای چقدر سخت است از درون بسوزی و نتوانی با کسی یا چیزی آنرا التیام بخشی. تنها مرا یک چیز آرام می کند آن هم این است که می دانم از من بیشتر می دانی. می دانم از من بیشتر می فهمی. می دانم از من به من نزدیک تری. و می دانم از من به من مهربان تری. اصلاً چرا فریاد؟ وقتی او صدای سکوت مرا می شنود. چرا فریاد؟ وقتی او این قدر به من نزدیک است. و چرا فریاد وقتی او شور عشق مرا می فهمد. خدایا! مهر ثابت و عشق پایدار من! فریاد سکوت مرا پذیرا باش که مستانه و دیوانه سرود دلدادگی و عشق تو را سر می دهد.

* میخ *

ارزش وجودی

value of being ...

او را دوست دارم فقط و فقط بخاطر ارزش وجودی اشمهدی یاراحمدی خراسانیبرایش احترام زیادی قائلم. او را بسیار دوست می دارم. نمی توانم خاطرش را فراموش کنم. همواره قلبم به یاد او می تپد. وجود ارزشمندش آفتابی گرم و حیات بخش است. با وجود این که؛ خیلی مهربان است، همواره مرهون محبت های او هستم، بسیار زیبا و شیرین سخن است، موقر و وزین است و در صورت و سیرت بی همتاست؛ اما من بدین دلایل عاشق او نیستم. او را دوست می دارم، بدو عشق می ورزم، وجودش را تکریم می کنم فقط و فقط؛ بخاطر ارزش وجودی اش. بخاطر شرف حضورش. بخاطر کرامت رفتارش. بخاطر فطرت پاکشو بخاطر این که جانشین خداست در زمین. * میخ *

اجابت دعا

prayer ... چگونه تو را بخوانم وقتی بار گناه بر دوشم سنگینی می کند؟ مهدی یاراحمدی خراسانی

بارها شنیده ایم و خوانده ایم از زبان ذات اقدس اله که می فرماید: "ادعونی استجب لکم." اما عالمان دینی می گویند: برای اجابت دعا دو اصل لازم است: ۱- موانع اجابت دعا از میان برداشته شود. ۲- مقتضای اجابت دعا موجود باشد. موانع اجابت دعا را در چهار مورد بر می شمرد: ۱- گناه ۲- ترک واجب ۳- آزردن دلی از انسان ۴- لقمه ی حرامو اما مقتضای اجابت دعا را در سه مورد نام می برند: ۱- شرایط مکانی دعا ۲- شرایط زمانی دعا ۳- شرایط فرد دعا کننده خدای مهربانم! حال من چگونه تو را بخوانم وقتی بار گناه بر دوشم سنگینی می کند؟ عزیز شکست ناپذیرم! چگونه از تو بخواهم وقتی خود از اقتضای لازم برای اجابت

برخوردار نیستم؟ می دانم! هیچ گاه لطف و رحمت تو از من کم نمی گردد. بلکه این من هستم که با کوله باری از گناه مانع کسب فیض خود می گردم. این من هستم که با اعمال خود باعث گردیده ام صدایم در زمین محبوس شود و به آسمان ها نرسد. در واقع خود موجب محرومیت خود گردیده ام. گناهانم را همچو چتری بر سر گرفته ام و زیر باران رحمت تو راه می روم. و منتظر نزول برکات آسمانی تو بر سر و تن خویشم. حال این که چگونه ممکن است کسی زیر چتر باشد و متوقع نزول باران بر تن؟؟ ای فریاد رس فریاد کنندگان! حال که این گونه عالمانه جهالت می کنم از تو می خواهم! از تو می خواهم ای مهر ثابت و عشق پایدار من!"

مرا از بند خود و از بند گناهانم برهان. "نمی دانم جمله ی من دعاست یا آرزوست. اگر دعا باشد که صدایم محبوس است و به آسمان نمی رسد. اما خوشحالم. خوشحالم از این که تو از من به من نزدیک تری. و خوب بر جهل و ضعف من آگاهی. پس خود مرا از بند خودم و گناهانم رهائی بخش و مرا یاری فرما! ای تنها یاور زندگانی ام خدای مهربانم. *میخ *

او مرا دوست دارد

... my crony می دانم، اطمینان دارم و این موضوع را با تمام وجود لمس کرده ام که او مرا دوست دارد مهدی یاراحمدی خراسانی هیچ اشکالی ندارد. اصلاً مهم نیست. با آن که عاشقانه و بی صبرانه خواهان اجابت خواسته ی خود هستم ولی به هیچ وجه ناراحت نمی شوم. حتماً به صلاحم نیست. می دانم او مرا بی پاسخ نمی گذارد. این که جواب اجابت نمی یابم حتماً حکمتی دارد. ولی من ناامید نمی شوم. اگر ده ها بار دیگر خواسته ی خود را مطرح کنم و جواب نگیرم باز هم مأیوس نمی شوم. آخر می دانم، اطمینان دارم و این موضوع را با تمام وجود لمس کرده ام که او مرا دوست دارد. او شیفته ی من و بسیار کریم و مهربان است. پس دلیلی ندارد که خواسته ی مرا بی پاسخ گذارد. حتماً حکمتی در کار است. خدایا! مهربان عزیزم! و معبود دوست داشتنی من! تو را شکر گذارم که آن چه را به مصلحت من نیست اجابت نمی کنی. ای معبود بی همتای من! من بار دیگر خواسته ی خود را مطرح می کنم. چون بنا نیست از درگاه تو ناامید گردم. حال خود می دانی!! یا خواسته ی مرا اجابت فرما! و یا مهر آن را از دلم بیرون ببر. من آنقدر در محضر تو درخواست خویش را عاشقانه و خاضعانه عرضه می نمایم. تا در زمان مقرر تکلیف مرا خود روشن فرمائی. یا دلیل المتحیرین! *میخ *

نمی دانم

مهدی یاراحمدی خراسانی ای قادر متعال! ای خداوند مهربان! ای عزیز شکست ناپذیر! ای مهر ثابت و عشق پایدار من! اگر امتحان بود پس دادماگر عذاب بود چشیدماگر حسرت بود خوردماگر نیاز بود داشتماگر ناز بود کشیدماگر بغض بود شکستماگر غبطه بود دیدمنمی دانم کدامیک است. اما خوب می دانم که تو خوب می دانی. پس خود به حال زار من رحم کن. مرا از این آزمایش سخت رهائی بخش. عذاب گناهانم را به رحمت مبدل فرما. حسرت زندگانیم را پایان ده. نیازم را اجابت فرما. و قطرات اشکم را از چشمان دیگران پنهان کن. و امید را بجای غبطه به من ارزانی بخش. تو را دوست دارم ای تنها سرمایه ی زندگی ام. *میخ *

با یک گل بهار می شود

مهدی یاراحمدی خراسانی

همه می گویند با یک گل بهار نمی شود. اما می شود. من گلی را می شناسم که اگر ظهور کند، اگر بروز کند، اگر بشکفتد و اگر متجلی گردد بهاری به طولانی عمر تاریخ، به وسعت و پهنای کل خلقت و به زیبایی همه ی زیبایی های دنیا بوجود می آورد. تنها کافیست از او بخواهیم. تنها کافیست که منتظر او بمانیم. تنها کافیست که مجال بروزش را فراهم نمایم. اگر گل زیبای خلقت! اگر

تنها گل گلستان عالم! اگر گل خوشبوی نرگس! بیاید همه می بینند با یک گل هم بهار می شود. تو را دوست دارم . و تا نفس دارم تو رو می خوانم . ای عشق من. ای صاحب نام من. ای امید من. و ای گل همیشه بهار گل نرگس.

میخ

امید

مهدی یاراحمدی خراسانی گویند ناامیدی همواره با امید است در ناامیدی من وصال تو امید است Hope is a belief in a positive outcome related to events and circumstances in one's life. Hope implies a certain amount of perseverance

همین که مرا می بیند کافیت

مهدی یاراحمدی خراسانی چیزی نمی گویم. چون او از من به من نزدیکتر است. از دیگران از حال زار من با خبرتر است. از مادر به من مهربان تر است . و از پدر به من دلسوز تر. چیزی نمی گویم و چیزی نمی خواهم. همین که مرا می بیند کافیت.

تنها

مهدی یاراحمدی خراسانی Alone: Only see this picture تنها: باشد!!! روزگار را به تنهایی میگذرانم. اما خوب میدانم که آسمان همواره بدین رنگ نمی ماند. روزی فرا خواهد رسید که تالو خورشید را بر گونه هایم احساس کنم و دیگر خبری از یک آسمان بی کسی نباشد. نمی دانم چرا روی دیوار تو یادگاری مینویسم وقتی که از برایم به خود زحمت یک لبخند رانمی دهی. نباید دلبستن کسی را که قدر احساس نمی داند و برایش ارزش نمی گذارد.

خدای عزیز

مهدی یاراحمدی خراسانی تو را دوست دارم بخاطر آنچه از روی رحمت به من دادی . خدای عزیز تو را دوست دارم بخاطر آنچه از روی حکمت به من ندادی. خدای عزیز تو را دوست دارم بخاطر اینکه تو تنها داشته من هستی. خدایا تو را دوست دارم تنهابه خاطر خدا. Dear God! we thank you for our bright and beautiful world. we thank you for giving us so many exciting thing to do, like learning and playing for and making the most of our talents

یک آسمان ستاره

مهدی یاراحمدی خراسانی همیشه با خود می گفتم چرا هیچ ستاره ای در آسمان برای من چشمک نمی زند؟! ... تا اینکه یک شب تابستانی روی پشت بام خوابیدم و دیدم همه ستاره ها دارند به من چشمک می زنند! تازه فهمیدم که من تا بحال شب ها، درست زمانی که ستاره ها برایم چشمک می زنند خواب هستم. صبح با تالو نور خورشید بر روی گونه های صورتم بیدار شدم. اینجا بود که فهمیدم انگار خورشید هم برای من نورافشانی می کند. ابر و باد و مه و خورشید و فلک همه در کارند. من هم نانی به کف می آورم ولی همواره به غفلت

The Death Star. من همیشه فکر می کردم در هفت آسمان یک ستاره ندارم اما الان فهمیدم یک آسمان ستاره دارم. Star is the size of a small moon. Simply put, the Death Star is the most ambitious space station project in Galactic history. It takes more than a million military personnel to run this station, which is the size of a small moon. But the Death Star is no moon. Despite its size, the Death Star can still travel at superluminal velocities just like spacecraft with only a fraction of its mass. But the real power and purpose of the Death Star lies in its Superlaser. The Death Star's Superlaser is capable of firing a beam of directed energy powerful enough to completely destroy a planet of any size! Needless to say, nothing quells chaos and disorder faster than the threat of total planetary annihilation. The Death Star represents the absolute pinnacle of military engineering and technology. In this article HowStuffWorks will look at the Death Star inside and out, examine the fascinating history behind this powerful military and political tool, discover other incarnations of the Death Star and learn about what really happens when you blow up a planet. Massive Star Life Cycle Directions: Rank each of the following pictures by age, going from youngest to oldest. Put a ۱ in the blank by the picture you think is the youngest star, a ۲ in the blank by the second youngest, and so on. If you wish, try to guess the age of each star

پشم شیشه

مهدی یاراحمدی خراسانی

نگاه که می کنی مثل پنبه می مونه. شاید به ظاهر نرم تر و خوش رنگ تر. اما نباید بهش دست بزنی، نباید نزدیکش بشی. آخه مثل پنبه نرم نیست، ظاهرش این جوریه. جنسش متفاوتیه. اگه بهش دست بزنی دستتو می سوزونه. آخه پنبه نیست پشم شیشه است. Fiberglass Fiberglass (also called fibreglass and glass fibre) is material made from extremely fine fibers of glass. It is used as a reinforcing agent for many polymer products

آفتاب

مهدی یاراحمدی خراسانی آفتاب

می خواهم آفتاب باشم تا؛ روشنی را بجای تاریکی، روز را بجای شب و گرما را بجای سرما بشارت دهم.

دل سرگردان

مهدی یاراحمدی خراسانی دل سرگردان خلوت نزدیک... For a wandering heart. دل سرگردان خود را به کوچه ای ببر که خانه ی دوست آنجاست... و در آن خلوت نزدیک به شکرانه ی وجودت و به اندازه جودت نمازی بگذار که؛ در قیامت قامت محمد(ص)، در رکوعش خضوع علی(ع)، در سجودش جود حسن(ع) و در سلامش سلامی به لبان تشنه ی حسین(ع) را به نظاره بنشیني.

زندگی

سَدگی طرح رنگینی است که به اندازه ی تعداد مداد رنگی های ذهنت می تواند زیبا باشد.

جشن تولد

مهدی یاراحمدی خراسانی هر سال در جشن تولدم یک چراغ از چلچراغ زندگی ام را تنها با یک فوت خاموش می کنم. Birth
d a y I Turn Off One Lamp From Luster Of Live In My Birthday Every Year

هیچ کس

مهدی یاراحمدی خراسانی قلب خود را به روی آگاهی و رهنمود الهی بگشایید اما مانند برگی در جریان آب ، بی اختیار نباشید بلکه قایق رانی بر آب های خروشان باشید که بر آب ها می راند و مراقب قایق خویش است . "امانوئل NOBODY KNOWS" سبب منم که می شکنم اما حرفی نمی زنم خدای مهربونم! خوشحالم که تو می بینی و هیچ کس غیر از تو نمی بیند.... عیبی ندارد... در بود و نبود من هر که هر چه می خواهد بگوید. اما برآستی هیچ کس نمی داند. هر کس هر چه می گوید نادانسته و بر مبنای حدس و گمان است. من هم به هیچ کس چیزی نمی گویم. زیرا به قول حافظ : حدیث دوست نگویم مگر به حضرت دوست که آشنا سخن آشنا نگه دارد برای آنکه هیچ کس نشکند به همه گفتم: سبب منم!!!... که می شکنم. اما تا آخر عمر: حرفی نمی زنم خدای مهربونم! تمام اسرار را سر به مهر در سینه ی خود محبوس می کنم. ای کاش هیچ کس اسرار را هویدا نمی کرد. خدای مهربونم! تمام داشته های خود را در سبیدی گذاشتم و با الهام از مادر موسی (ع) که تمام زندگی خود را به امید تو به آب روان رها کرد به امید ذات مهربانت رها کردم، تو خود نا خدایش باش. خدای مهربونم من از هیچ کس گلایه ای ندارم و همه را دوست دارم. پس عاجزانه از توئی که هیچ کس نمی تواند مثل تو باشدمی خواهم مراببخشی و حمایت فرمائی!

سکوت

!!مهدی یاراحمدی خراسانی شب و فراز و سختی و سستی زندگی به من آموخت که کاراترین و اثر بخش ترین فریادها سکوت است. حتی در سردترین روزهای زمستان گرمای آفتاب را فراموش نمی کنم. به خدا آنچه می گویند صحیح نیست. در این سوز سرما و سختی هر که هر چه می خواهد می کند و به دیگری نسبت می دهد. اما آفتاب عالم تاب می داند که در نهایت روسیاهی به زغال می ماند و او فرصت خواهد یافت آرام آرام دوباره طلوع کند. پس تنها باید صبر کرد، سکوت کرد و به هیچ گفتاری توجه نکرد مگر با چشم خود دید. سکوت در نهایت راه حقیقت را پیدا می کند. (For better life: only silence) s i l e n c e

رو در روی آفتاب

مهدی یاراحمدی خراسانی face to face with the sun مرا سرزنش نکنید! من هم تاریکی را دوست ندارم. من هم تحمل سرما را ندارم. من هم عاشق تاللو، روشنائی و گرمای خورشیدم. اما چه می شود کرد؟ نمی توانم ابر سیاه را از پیش روی خورشید کنار بزنم. نمی توانم با ابر و باد و مه و خورشید و فلک نبرد نمایم. تنها می توانم به آسمان خیره شوم و دست نیاز به سوی قادر بی نیاز دراز کنم و عاجزانه از او بخواهم بادی فرح بخش را روانه سازد تا ابر سیاه را به کناری رانده تا من هم بتوانم رو در روی آفتاب قرار گیرم. و با گرمای امید بخش و تاللو آرام بخش او امید و شادابی زندگانی را به آغوش کشم و از ملامت ها رهائی

یابم.

دوست دارم عشق عزیز من

۷، ۳۵:۰۰ دوست دارم! عشق عزیز من مهدی یاراحمدی خراسانی Dear My Friend! I Love You

هیچ کس از ارتباط بین منو اون با خبر نیست. با اینکه مدت هاست با هم ارتباط داریم. من خیلی دوستش دارم. اما اون عاشق منه. با اینکه خیلی به من نزدیکه و سعی می کنم خیلی به یادش باشم گاهی اوقات هم که من فراموشش می کنم اون از من غافل نمی شه. هیچ وقت به من بدی نمی کنه. تازه بدی های منو هم اکثراً ندیده می گیره. منظورم از یکی هست که خیلی دوستم داره، به عشق مشترک، به مهر ثابت، به دوست عزیز و به خدای مهربون.

دنیای تاریک

The dark world ..! مهدی یاراحمدی خراسانی ای دوست عزیزم! ای مهر ثابت و عشق پایدارم! و ای خدای مهربانم! دنیا همچون شکم ماهی که یونس (ع) در آن گرفتار بود برایم سرد و تنگ و تاریک است. نمی دانم این ذات دنیاست که گاهی نفس کشیدن هم در آن سخت و غیر ممکن می شود؟ یا این منم که با اعمال خود دنیا را برای خود تنگ و تاریک نموده ام؟ هر چه هست تنها تو می دانی و تنها تو می توانی مرا نجات دهی. تنها توئی که مرا دوست داری و تنها توئی که همچون یونس نبی (ع) که دعایش را مستجاب نمودی و او را از شکم ماهی رهایی می توانی مرا نجات دهی و برهانی. عشق من! خدای مهربانم! از تو می خواهم بار دیگر مرا از شرخودم، نفسم و از شر وسواس خناس رهائی بخشی. و با رهائی از تنگناها و تاریکی های شکم ماهی تالو آفتاب را به من مرحمت فرمائی.

تنهای تنها

A L O N E ای دوست تنها و تنها دوست دار من! ای تنها آرام بخش جان خسته ی من! ای تنها داشته و تنها سرمایه ی من! و ای تنها خدای مهربانم! مرا ببخش که ویژگی خاص تو را به خود نسبت دادم. مرا ببخش که خود را تنها دانستم در حالی که تنهایی تنها تو را سزااست. من تنها نیستم. هر روز که با طلوع خورشید تالو گرم و امید بخش آفتاب را بر گونه هایم احساس می کنم در می یابم که تنها نیستم و دست نوازش گری مهربان از مکانی نزدیک تر از من به من نوازش می کند و می گوید به سوی من آی که تو هیچ گاه تنها نیستی و تنهایی تنها مرا سزااست!!!

تنها در دنیا

Only In The World... مهدی یاراحمدی خراسانی عزیزم! عشق ثابت و مهربانم! پناه خستگی ها و بی کسی هایم! و تنها امید زندگی ام! اگر تو با من نبودی، اگر تو با من نمی ماندی، اگر تو مرا دوست نمی داشتی و اگر لطافت آفتاب روزانه ی تو نبود... چگونه می توانستم نفس کشیدن را تحمل کنم؟ چگونه می توانستم همراهان سست عناصر را تحمل کنم؟ و چگونه می توانستم از شر وسواس خناس و دیو و دد به سلامت رهایی یابم؟ حال با هر دم و بازدمی تو را صدا می زنم و به امید تو و با یاد و نام تو از روشنایی و گرمای آفتاب لذت می برم و با خود می گویم اوست که مرا عاشقانه دوست دارد.

...acquainted مهر ثابت و عشق پایدارم! از سویدای جان می سوزم ولی نمی توانم چیزی بگویم مهدی یاراحمدی خراسانی دنیا کوچک است و محدود. و همه ی موجودات آن محصور در زمان و مکان هستند. این موضوع را خوب می دانستم ولی هیچ گاه آن را لمس نکرده بودم. تا زمانی که از درونم آتشی زبانه کشید. خدای مهربانم این چه حسی است که مرا از درون می سوزاند ولی حتی نمی توانم حالتش را برای کسی تصویر و یا تعریف کنم؟ عزیزم! مهر ثابت و عشق پایدارم! از سویدای جان می سوزم ولی نمی توانم چیزی بگویم. شاید واژگانی که در ادبیات دنیا وجود دارد نیز محدود است به حدی که حتی نمی توان کلمه ای برای بیان احساسات خود در میان آن ها پیدا کنی؟ واقعاً نمی دانم. از سوئی در بیان مکنونات قلبی خود مردد بودم و از سوی دیگر تلاطم درون مرا کلافه کرده بود. یاد این بیت معروف افتاده بودم که:

مرا دردی است اندر دل اگر گویم زبان سوزداگر پنهان کنم ترسم که مغز استخوان سوزد

عاقبت فشار درونی مرا وادار به سخن کرد. چندی پیش جملاتی ترتیب دادم تا این حس را برای فرد دیگری که او را بسیار به خود نزدیک می دانم و به او حسن ظن کامل دارم بیان کنم. زمانی بسیار بدان جملات اندیشیدم و بعد از کلی تلاش در نظر خود بیانی ترتیب دادم که نمایان گر حس درونم بود. وقتی آن را عرضه کردم به من تنها یک جمله گفت. تنها جمله ای کوتاه که برای اثبات فقر ادبیات دنیا و یا عجز کلام من کافی بود. و آن جمله این بود: «حرف هایت و احساساتت دروغ است». خدای من! چرا؟ چرا او تمام شالوده ی ذهنی مرا به هم می ریزد؟ من در بیان آتش درونم ناتوانم؟ یا او در درک احساسات من؟ نمی دانم. گریستم. گریه ای از سویدای جان! گریه ای از سر ناتوانی و عجز. گریه ای برای تنهایی. خدایا! من که چیزی نداشتم و ندارم. اما آن چه بود را در طبق اخلاص گذاشتم و بدو عرضه کردم. چرا این گونه مرا بر هم ریخت؟ کاش صداقت مرا زیر سؤال نمی برد. راستش دلم شکست. احساس تنهایی مرا در هم پیچید. از شدت تلاطم درون و گرفتاری روح، جسمم نیز قوای خود را از دست داد و مرا چند روزی در بستر بیماری گرفتار نمود. وقتی حرف و احساس درونت را حتی به نزدیک ترین فرد زندگی خود نتوانی بگوئی بسیار احساس تنهایی می کنی. مدام برای خود می خواندم: «دلا خو کن به تنهایی». پناه بر خدا! خدایا از تو می خواهم خود مرا هدایت فرمائی! از تو می خواهم مرا آرام کنی! گریه امانم را بریده بود. اما به لطف خدا دعایم مستجاب شد. خدا مرا هدایت کرد. او مرا هدایت کرد. بر دلم انداخت فال حافظ بگیرم. من هم درنگ نکردم. به دیوان حافظ رجوع کردم و از صمیم جان برای تمامی مکنونات قلبی ام نیت کردم و از کلام حافظ مدد جست. وای خدای من این چه فال نیست؟ بیتی آمد که مرا برای تمام زندگی هدایت کرد. پس باید بگویم:

کار خداشکر خدا

از این پس دیگر می دانم آتش درون را چگونه خاموش کنم و چگونه خود را آرام سازم. از این پس ملجأ و پناه سخن خود را یافتم. و آن فال این بود:

حدیث دوست نگویم مگر به حضرت دوست که آشنا سخن آشنا نگه دارد

* میخ *

اسیر

...captive مهدی یاراحمدی خراسانی باید تنها نگاهش به من باشد؛ چون من جز او نمی بینم. باید تنها مرا دوست بدارد؛ چون من جز او را دوست ندارم. باید تنها به من تکیه کند؛ چون من او را تنها تکیه گاه زندگی ام می دانم. نمی دانم این خواسته های من اسمش چیست؟؟ علاقه، عشق یا غرور؟ او را اسیر خود می کنم؛ با اسیر محبت. با او کاری می کنم که نتواند به غیر از من

بیندیشد؛ چون من به غیر او نمی اندیشم. تمام داشته های خود را به پای او می ریزم؛ چون داشته ای جز محبت او ندارم. نمی خواهم اسیر چیزی باشم؛ ولی با او چنان رفتار می کنم که نتواند از اسارت عشق و محبت من بگریزد. خدایا مرا یاری فرما! یاری فرما نگاهم به چیزی باشد که تو از آن خرده نگیری. یاری فرما دوست دار چیزی باشم که رضایت تو در آنست. یاری فرما به کسانی تکیه کنم که جز سودای تو در سر ندارند. یاری فرما به کسی محبت کنم که تو او را شایسته محبت ناب و پاک می دانی. * میخ *

شرمنده

Sorry... مهدی یاراحمدی خراسانی

خدایا! ای عزیز مهربانای کریم شکست ناپذیرای مهربان ترین مهربانانوی نزدیک تر از من به منچگونه با تو سخن گویم وقتی بار گناه بر دوشم سنگینی می کند؟ چگونه از تو بخواهم وقتی خواسته ی تو را نادیده گرفتم؟ چگونه از تو یاری بجویم وقتی از شدت شرم نمی توانم در برابر تو سخنی به زبان آورم؟ ای مهر ثابت و عشق پایدارو ای خدای مهربان تمام توان خود را بکار می گیرم تا در یک واژه مکنونات قلبم را که تو از آن آگاهی به زبان آورم و آن واژه اینست..... شرمنده ام * میخ *

دیگ جوشان چه کنم

۱۳۸۷، ۴۶:۰۰

دیگ جوشان « چه کنم؟ » ... what am I doing مهدی یاراحمدی خراسانی وقتی مصیبت ها، نامهربانی ها و سختی های زندگی ناجوامردانه به سویم هجوم می آورد

ای مهر ثابت و عشق پایدار من! وقتی مصیبت ها، نامهربانی ها و سختی های زندگی ناجوامردانه به سویم هجوم می آورد و دیگ « سردگمی » و « چه کنم؟ » را در وجودم جوشان می کند خاضعانه بر آستان مبارکت سر تعظیم فرود می آورم و به هنگامه ی « اذا اصابتهم مصیبه » ندای « انالله و انا الیه راجعون » سر می دهم. خدای مهربانم! دوست عزیزم! مصداق توصیه شریفه ی « استعینوا بالصبر و الصلوه » بسوی تو پناه می آورم با دو دستاویز؛ صبر و صلوه اما اگر تو مرا حمایت نکنی دیگر نمی دانم چگونه بار سختی ها را به دوش کشم؟ ای مهر ثابت و عشق پایدار من! ای عزیز دوست داشتنی! ای کریم شکست ناپذیر! ای تنها یاور تنهایی من! می دانم که تو مرا تنها نمی گذاری. می دانم دست مهربان و نوازشگر تو از من حمایت می کند. می دانم نخواهی گذاشت بد اندیشان از زمین خوردن من خشنود گردند. می دانم در سایه ی رحمت تو قرار گرفته ام. می دانم تقصیرم را بر دیگران آشکار نخواهی کرد. اما تو خود خوب می دانی که جسم نحیف من طاقت سختی ندارد. خدای مهربانم! شک ندارم سایه ی لطف تو از سرم کم نمی گردد. این من هستم که خود گاه گاهی از سر جهالت از زیر چتر حمایت تو خود را خارج می سازم. ای مهر ثابت! ای مهربان تر از مادر و پدرم. کریم! مرا یاری فرما. مرا یاری فرما و به من صبر عنایت کن. صبری که بتوانم با استعانت از آن در سختی های زندگی از راه تو و از زیر چتر حمایت تو خارج نگردم. دوست مهربانم! مرا توفیق عنایت فرما تا در تنگناهای زندگی اسیر وسواس خناس نگردم. می دانم تو که دوست مهربانم هستی مرا از وادی مبهم « چه کنم؟ » خارج خواهی ساخت.

* میخ *

تنها تو

only you ... مهدی یاراحمدی خراسانی مرا یاری کن تا تنها تو سر نشین دل بی قرار من باشی حال که می خواهی در کوچه پس کوچه های بی قراری سردرگمی و پریشانی مرا شاهد باشی شکایتی ندارم. حال که می خواهی هر شب دیدگان اشک بار مرا ببینی

اشک خود را دریغ نمی کنم. حال که التماس های نیلوفرانه ی مرا می خواهی دست از التماس بر نمی دارم. حال که تقدیر مرا با غم نوشتی تمکین می کنم. حال که سوختن و ساختن را سرنوشت من قرار دادی ققنوس وار می سوزم. حال که قرار بر ناز تو و نیاز من است دیوانه وار منت دار عشق تو هستم. حال که اعتبارم با گدایی نزد تو بیشتر می شود عاجزانه کشکول به دست می گیرم. محبوب بی نظیر من! مهر ثابت و عشق پایدار من! از نام ارباب بی کفن خود مدد می گیرم و با استعانت از سیره ی او صورت به سینه ی تراب می نهم و رضایت می دهم به آن چه رضایت تو در اوست. وبی ادعا تسلیم قضای تو می گردم. دوست مهربانم! و تنها نگهدارنده ی رازهای نهانی من! می خواهم، هر آن چه تو برایم می خواهی. و می دانم خیر مرا تنها تو می دانی و می خواهی. دست به دعا بر می دارم تا حسن ختامی بر کلام قاصر خود بیابم. مهربانم! پوشاننده ی ضعف ها و کاستی های من! از تو می خواهم پریشانی و سردرگمی مرا بپوشانی. دوست دار من! حال که تنها تو خریدار اشک های من هستی می خواهم مرا یاری کنی تا مرواریدهای چشمانم را بر دیگری عرضه نکنم. قادر متعال! می خواهم چون نیلوفر تنها به پای تو پیچم و در پیشگاه تو التماس کنم. آرام جانم! تنها تویی که بر زخم غم های زندگی من مرهمی پس مرا از نمک دیگران بر زخم غم مصون بدار. عزیز شکست ناپذیر! حلاوت سوختن برای خود را از من دریغ مدار. عشق پایدار من! مرا یاری کن تا تنها تو سرنشین دل بی قرار من باشی. دوست بی نیاز من! حال که به درگاه تو روی آورده ام مرا یاری کن تا روی به دیگری برنگردانم. * میخ *

جشن تولد من

مهدی یاراحمدی خراسانی
معمولاً روز تولدم یادم نیست. ولی دوست دارم دیگران یادشون باشه.
برام مهم نیست چه روزی به دنیا اومدم. ولی دوست دارم برای دیگران مهم باشه.
هدیه تولد نمی خوام. ولی وقتی به من می گن "تولدت مبارک" برام یه دنیا هدیه است.
هیچ وقت جشن تولد نمی گیرم. ولی دوست دارم در روز تولدم مثل روزهای جشن دیگران رو شاد ببینم.
روز تولد من به سال شمسی مناسبتی نداره. ولی روز تولدم به سال قمری روز تولد صاحب ناممه.
روز تولدم دو تا معنی داره اول؛ یعنی امروز اومدم. دوم؛ یعنی یه روز می رم.

درد دوری یا شور وصف ناپذیر وصال

مهدی یاراحمدی خراسانی نمی دانم... شور من زیاد است یا حس او کم؟ نمی دانم... من یک جانبه عاشق او هستم یا او هم مرا دوست دارد؟ نمی دانم... سوز دل من، او را به وجد می آورد یا آزار می دهد؟ وقتی از او دورم در فراغش می سوزم. وقتی در کنار من است بی تاب نگاه سحرانه اش می شوم. نمی دانم کدام مرا آرام می کند: درد دوری یا شور وصف ناپذیر وصال؟ شاید هم هیچ کدام..... میخ

شب قدر

مهدی یاراحمدی خراسانی
خدای مهربانم! دوست عزیزم! مهر ثابت و عشق پایدار من! نمی توانم در شب قدر چیزی بگویم وقتی طنین "فزت و رب الکعبه" علی(ع) به بلندای تاریخ در تمامی شب های قدر طنین انداز است. آری! این صدا صدای علی است. پس "در خانه اگر کس است یک حرف بس است." من دیگر در برابر ندای ملکوتی امام غریب چیزی برای عرضه نمی یابم. اصلاً نمی خواهم سخنی به زبان

آورم. من برای حضور در محضر حضرت دوست دستانم خالی و کوله بارم پر از وبال گناه است. پس رواتر آن است زبان من در کام باشد تا این که سخنی کم قدر در این شب پر قدر به زبان آورم. تنها به محضر خدای علی(ع) خود را عرضه می کنم و در چاه غربت فریاد "الغوث الغوث" سر می دهیم تا به برکت نام و ذکر علی(ع) من هم حز خیل عظیم "خلطنا من النار" گردم.

عجب نعمتی است این فراموشی

دلنوشته مهدی یاراحمدی خراسانی

از امروز اراده می کنم واقع بینانه تر به مسائل اطرافم بنگرم. وقتی دست یافتن به آرزویی برایم غیر ممکن است، با فکر کردن به رؤیایی دست نیافتنی خود را عذاب نمی دهم. بلکه تلاش می کنم آرزویم را به فراموشی بسپارم. خدای مهربانم! دوست عزیزم! مهر ثابت و عشق پایدار من! مرا در فراموش کردن خواسته های دست نیافتنی ام یاری فرما! چه خوب است خدای مهربان انسان ضعیف را فراموش کار آفریده است. عجب نعمتی است این فراموشی. از امروز دیگر آرزوی دست نیافتنی نخواهم داشت. خدایا صمیمانه از تو سپاسگزارم!

میخ

فاصله

مهدی یاراحمدی خراسانی در این "دنیای نماندنی" بعضی اوقات "فاصله" نعمتی می شود برای ماندن. برخی زمان ها هم اتفاق می افتد تنها راه ماندن فاصله است. خیلی وقت ها تنها دلیلی که می تواند آدم را به "ماندن" امیدوار کند "نماندن" است. فاصله از زمانی خاص، فاصله از مکانی خاص، فاصله از فردی خاص و حتی فاصله از علاقه ای خاص. فقط یک ماندن با نماندن ارتباط ندارد، یک بودن با نبودن بی ارتباط است و یک علاقه در بی فاصله بودن است و آن مهر ثابت و عشق پایدار است. همانی که فاصله ای کمتر از رگ گردن به ما دارد: "خدای مهربان"

میخ

بهترین هدیه ی زندگی

دلنوشته مهدی یاراحمدی خراسانی

وقتی یک نفر تو دنیا که از همه بیشتر دوستش داری و اونم تو رو از همه بیشتر دوست داره، تمام احساساتش رو خیلی قشنگ کادو می پیچه و در یک روز خوب به آدم هدیه می ده این بهترین هدیه ی زندگی میشه. بهترین هدیه ی زندگی رو هیچ وقت نمی شه فراموش کرد، هیچ وقت نمی شه به کسی هدیه داد، هیچ وقت نمی شه با چیزی عوض کرد بلکه برای همیشه تو ذهن و یاد آدم می مونه. روزی که بهترین هدیه ی زندگی ام رو دریافت کردم تو دفتر خاطراتم نوشتم: "امروز بهترین روز زندگی من بود."

میخ

تصادف شدید

مهدی یاراحمدی خراسانی این جمله رو قبلاً خیلی شنیده بودم که: مال و جان آدمی ممکن است در کمتر از لحظه ای آسیب و لطمه ی بسیار شدیدی ببیند. به این موضوع کاملاً ایمان داشتم. ولی زمانی برایم یقین حاصل شد که در یک حادثه ی وحشتناک در حالی که خیلی هم مقصر نبودم یک اتوموبیل با سرعت خیره کننده ای در مرکز شهر - یعنی درست جایی که اصلاً توقع چنین

سرعتی رو نداری- به ماشین من کوبید. این که خسارت شدیدی به اتوموبیل وارد شد و از لحاظ مالی شدیداً متضرر شدم بماند، کوفتگی شدید، خون مردگی و تورم استخوان و سایر صدمات جسمی ناشی از این تصادف که کماکان هم ادامه دارد جای خود، اما این حادثه علی رغم مسائل منفی روحی و جسمی دو تا نکته ی مثبت داشت: اول اینکه الان خیلی خدا رو شکر می کنم که حادثه ی بدتر از این رخ نداد و صدمات وارده با وجود شدت زیاد جبران ناپذیر نیستند. دوم و مهمتر اینکه یاد گرفتم در این دنیا پیش بینی اینکه چند ثانیه بعد چه اتفاقی می افتد غیرممکن است. شاید دمی دیگر نباشیم پس این دم را غنیمت شماریم. *میخ*

آه دل من

به ، ۲ آذر ۱۳۸۸ ، ۱۳:۰۷ آه دل مندنوشتمهدی یاراحمدی خراسانی وقتی بصورت جدی با "دلم و خواسته هایش" کلنجار می روم و لجبازی می کنم و هر چه او خواست عکسش را عمل می کنم دیگر تشخیص این که "خودم کیستم"؟ و یا "من واقعی کجاست"؟ سخت می شود؟ به قدری با دلم و خواسته هایش لجبازی کرده ام که نا خود آگاه من و او دشمن یکدیگر شده ایم. واقعاً می شود با دل خود دشمنی کرد؟ نمی دانم!! هر چه خواست یا نتوانستم و یا به دلیل رجحان عقل بر دل نخواستم بدان عمل کنم. راستش می ترسم. می ترسم علاوه بر جمعیتی که از دست من در صحرای محشر نالان هستند دل خویش را نیز از خود نالان ببینم. واقعاً سخت است انسان به آه دل خویش دچار گردد.

میخ

به یاد آفتاب

مهدی یاراحمدی خراسانی در زمستان دلم برایش تنگ می شود. آخر کمتر توفیق رفیق می شود تا او را ببینم. خدا کند مرا فراموش نکند. من که نمی توانم او را از یاد ببرم. چون با گرمای وجودی اش انس گرفته ام و زندگی می کنم. او همواره در خاطرم هست. و هر روز صبح که از خواب بیدار می شوم اول او را در ذهنم و یادم زنده می کنم. پرده ها را زود کنار می زنم تا ببینم امروز هست یا نیست؟ آفتاب عالم تاب من کجاست؟ می دانم روزهای زمستانی کوتاه است ولی نمی دانم چرا برای من روزهای زمستان چون شب یلدا بلند است. شاید به این دلیل طولانی است که لحظه شماری می کنم تا زودتر تابستان شود و فراق آفتاب به سر آید. آفتاب من بتاب. حتی در زمستان سرد. آرام آرام طلوع کن و دل من را همچون گرمای درخشش تابستانی ات گرم کن. مهر ثابت و عشق پایدار من این نعمت "آفتاب" و "یاد آفتاب" را از من بگیر.

میخ

طلوع آفتاب

دنوشتمهدی یاراحمدی خراسانی شاید آفتاب در سرزمین دیگری طلوع کرده است که دیگر بیابان سرد و برهوت ما را گرم نمی کند؟ شاید قرار است برای همیشه شهر ما رنگ آفتاب را به خود نبیند؟ نمی دانم! نمی دانم آفتاب را چه شده است؟ اما خوب می دانم ابر سیاه بهانه است. تالو گرما بخش و امید دهنده ی آفتاب را هیچ نتوانستی برای طلوع نیست مگر آنکه خود دیگر خواستی

برای این کار نداشته باشد. * میخ *

زخم دل

دلنوشته مهدی یاراحمدی خراسانی

وقتی یک ظرف بلورین را شکستی دیگر به فکر ترمیم آن نباش چون فایده ای ندارد. دیگر به حالت اول باز نمی گردد. پس بلافاصله تکه های شکسته را از زمین بردار تا پای عابران را آزرده نکند. نمی دانم این قانون می تواند به "دل" هم تعمیم یابد یا خیر؟ شاید چون بلور و دل از یک جنس نیستند نتوان این قانون تعمیم را داد. آخر بعضی وقت ها می توان دل شکسته را بدست آورد. ولی این یک قانون دائمی نیست. گاهی " زخم دل " جاودانه می شود. * میخ *

باران

مهدی یاراحمدی خراسانی

پرسه های نا تمام در بیابان های گرم و سوزان و بی انتهای تنهایی را باید با بارانی فرح بخش و شادی آفرین به فراموشی سپرد. دیگر دوران سرگردانی در کویر بی انتها به پایان رسیده و هنگامه ی باران رحمت است. آری! دستی از آستین آسمان در می آید و بر کویر خسته ی دل می بارد تا شکوفه های شادابی، طراوت و امید در دل جوانه زند. و این همان رحمتی است که مهر ثابت و عشق پایدار خدای مهربان وعده داده است. اینک رحمت و برکت در یک واژه ی عاشقانه خلاصه می شود؛ " باران. " * میخ *

دل بستن و دل کندن

مهدی یاراحمدی خراسانی

عجب پدیده ی عجیبی است دل بستن و دل کندن. آنچنان تمام توان و روح انسان را درگیر می کند که گویی هر لحظه جان از تن به در خواهد شد. در دل بستگی همواره احساس دین به معشوق تو را رها نمی سازد. او ولی نعمت روح می شود و ندای پنهانی از سویدای جان تو را به سمت آنچه به او دل سپردی می خواند. در و "صال دل" شور اشتیاق، روح و جسم را متلاطم می کند و در "فراق دلدادگی" پریشانی هجران انسان را رها نمی سازد. اما روی دیگر پیچیده تر است. "دل کندن" دل کندن به معنای واقعی شبیه جان کندن است. در دل کندن گویی جان از بدن جدا می شود. برای همین است که قدما همواره می گویند: "آنچه را نباید دل بستگی را نشاید." و چون در این دنیای فانی "کل من علیها فان" است پس هیچ چیز ارزش دل بستگی را ندارد. اما چه می شود کرد؟ مگر افسار دل همواره در دست انسان می ماند؟ گاهی پرواز می کند و دیگر دسترسی بدان محال می گردد. نمی دانم نسخه ی پیشگیری از "درد دل کندن" درست است یا خیر؟ دل نمی بندم تا مجبور نگردم دل بکنم. البته ممکن است مرور زمان دل بستگی ها را از یاد برد ولی جای زخم دل کندن همراه همیشگی انسان است. خدایا! مرا یاری فرما تا تنها به چیزی دل ببندم که هیچگاه مجبور به دل کندن از آن نمی شوم. رحیما! می خواهم به یک مهر ثابت و یک عشق پایدار دل بسته و وابسته گردم که هیچگاه مرا رها نمی سازد حتی اگر من او را رها سازم. به دوستی نزدیک تر و مهربان تر از من به من. خدای ازلی و ابدی.

"میخ"

تاوان دل

مهدی یاراحمدی خراسانی در برهوت نامهربانی های زندگی همواره تاوان دلی را پس داده ام که یا برای دیگری می سوزد، یا کس دیگری جز خود را دوست دارد و یا خواست دیگران را بر خواست خود ترجیح می دهد. این چه دلی است که تاب ندارد کسی را طرد کند؟ کسی را برنجانند؟ و انتقام نامهربانی های دیگران را بگیرد؟ امروز باور دارم که نامهربانی، جزای دل رنجوری است که جز مهر ثابت و عشق پایدار را به میهمانی می پذیرد و برای آسایش و آرامش خود پناهی جز او می جوید. میخ

یادی از آفتاب

۲ دی ۱۳۸۹ ، ۱۲:۳۲

به یاد آفتابمهدی یاراحمدی خراسانی می خواهم در روزهای سرد و خشک زمستان یادی از گرمای فرح بخش و شادی آفرین آفتاب تابستانی بکنم. به هیچ وجه دوست ندارم آفتاب عالم تاب با خود فکر کند او را به فراموشی سپرده ام. آخر مگر می شود آن تالو زیبا و امید بخش را از خاطر برد؟ همواره مهر ثابت و عشق پایدار را سپاسگزارم که لذت آفتاب و خورشید را به ما ارزانی داشته است. آفتاب عالم تاب!!! می دانم دوباره روزی فرا می رسد که درخشش آفتاب چشمان عالمیان را روشن می کند.

* میخ *

آفتاب را دوست دارم

مهدی یاراحمدی خراسانی

نفس های گرم من که از شعله های آتش درونم زبانه می کشد زنده بودم را تعریف می کند. هیچ گاه سردی و جمود نمی تواند مرا به مرگ و انتهای عاشقانه هایم برساند. در زمستان های زندگی و سرمای طبیعت، جمود و تاریکی را به مبارزه می طلبم. با هر دم و بازدمی بخار سفید رنگ و ابرهای برآمده از نفس هایم که همچون دودی از آتش درونم برمی خیزد، گرما و تلاطم دل را نمایان می کند. و این پاسخی است به سرمای زندگی. باشد روزی که آفتاب از پشت ابرهای تیرگی درآید و شور و اشتیاق وجودم را با تالو درخشان خود و با روشنایی و امید و گرما پاسخ دهد. آفتاب را دوست دارم حتی اگر نباشد، نتابد و نیاید.

* میخ *

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

(الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

(ب) تولید صداها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

(ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

(د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

(ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

(و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

(ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

(ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

(ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

(ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۲۳۳۳۰۴۵) (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۱۹۰ IR
۵۳-۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - : هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسين عليه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بپدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

اصفهان

فائمه

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹